

prima instanță – M. Nicorici
instanța de apel – N. Chircu, A. Garbuz, A. Rotaru

dosarul nr.2ra-816/17

ÎNCHEIERE

03 mai 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului,
judecători

Valentina Clevadi
Dumitru Mardari
Galina Stratulat

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Ciupac Ion,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Ciupac Iulia împotriva lui Ciupac Ion cu privire la desfacerea căsătoriei, stabilirea domiciliului copilului minor și încasarea pensiei de întreținere a copilului minor,

împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 06 decembrie 2016, prin care a fost respins apelul declarat de către Ciupac Ion și menținută hotărârea Judecătoriei Florești din 22 septembrie 2016 de admitere a acțiunii

c o n s t a t ă

La 29 aprilie 2016 Ciupac Iulia a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Ciupac Ion cu privire la desfacerea căsătoriei, determinarea domiciliului copilului minor și încasarea pensiei de întreținere a copilului minor,

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că, la 04 octombrie 2008 a înregistrat căsătoria cu Ciupac Ion, în Primăria com. Izvoare, r-l Florești în registrul actelor de stare civilă la nr. 8.

Precizează că, conviețuind în comun în familie, la 09 septembrie 2009 s-a născut fiul Ciupac Alexandru, care la moment se află la întreținerea ei.

Pe parcursul căsătoriei în familie s-a creat o atmosferă insuportabilă, în permanență existând certuri și neînțelegeri cu pârâtul.

Or, incompatibilitatea caracterelor și viziunile contrare asupra modului și principiilor de conviețuire în contextul atmosferei create, fac imposibilă menținerea căsătoriei, motiv din care s-a adresat cu prezenta acțiune de desfacere a căsătoriei.

Mai mult, indică reclamanta că pârâtul nu participă la întreținerea și educarea copilului, iar la moment împreună cu copilul locuiește la părinții ei în satul Frumușica raionul Florești.

Cere reclamanta, desfacerea căsătoriei, determinarea domiciliului copilului minor la educația și întreținerea sa și încasarea de la Ciupac Ion a pensiei de întreținere a copilului câte 690 lei lunar, precizând că conviețuirea cu pârâtul și păstrarea familiei sunt imposibile.

Prin hotărârea Judecătorei Florești din 22 septembrie 2016, acțiunea a fost admisă integral, fiind dispusă desfacerea căsătoriei între Ciupac (Ceban) Iulia și Ciupac Ion înregistrată la 04 octombrie 2008 de către Primăria com. Izvoare, r-l Florești în registrul actelor de stare civilă la nr. 8, s-a stabilit domiciliul copilului minor Ciupac Alexandru născut la 09 septembrie 2009, la domiciliul mamei-Ciupac Iulia, s-a încasat din contul lui Ciupac Ion în beneficiul Iuliei Ciupac pensia de întreținere a copilului minor Ciupac Alexandru în mărime de 700 lei lunar, începând cu data de 29 aprilie 2015 și până la 08 septembrie 2016 și câte 950 lei lunar, începând cu 09 septembrie 2016 până la împlinirea majoratului.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 06 decembrie 2016, a fost respins apelul depus de Ciupac Ion și menținută hotărârea Judecătorei Florești din 22 septembrie 2016.

La 22 februarie 2017 Ciupac Ion a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea hotărârilor judecătorești cu emiterea unei noi hotărâri prin care să fie dispusă încasarea din contul său în beneficiul Iuliei Ciupac a pensiei de întreținere a copilului minor în mărime de $\frac{1}{4}$ din toate tipurile de venit.

În motivarea recursului a invocat că, decizia instanței de apel este ilegală și neîntemeiată, fiind emisă cu încălcarea normelor de drept material și procedural.

Consideră recurentul că instanța nu a luat în considerație că el este angajat în câmpul muncii și respectiv pensia de întreținere a copilului minor urma a fi încasată conform art. 75 Codul Familiei, în sumă fracționată și nu fixă.

Or, conform prevederilor art. 76 alin. (1) din Codul Familiei, pensia de întreținere pentru copilul minor se încasează din salariul și/sau din alte venituri ale părinților în mărime de $\frac{1}{4}$ – pentru un copil, $\frac{1}{3}$ – pentru 2 copii și $\frac{1}{2}$ – pentru 3 și mai mulți copii.

În susținerea celor indicate, Ciupac Ion precizează că la stabilirea pensiei de întreținere a copilului minor, instanța urma să țină cont de prevederile art. 75 Codul Familiei, deoarece fiind angajat dispune de un salariu stabil.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale.

Materialele cauzei atestă că copia deciziei instanței de apel din 06 decembrie 2016 a fost expediată în adresa participanților la proces, inclusiv recurentului, la data de 29 decembrie 2016, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire nr. 27143 (f. d. 72) și recepționată de acesta la 04 ianuarie 2017 (f. d. 75).

Din aceste considerente, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că Ciupac Ion s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul, la 22 februarie 2017, în termen.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Ciupac Ion este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvîrșirea altor încălcări decît cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Ciupac Ion nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin. (2), (3) și (4) CPC, or recurenta nu au invocat nici un temei care ar indica la ilegalitatea deciziei instanței de apel.

Prin urmare, argumentele recursurilor nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432, alin. (2), (3) și (4) CPC.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă că „... art. 6 paragraful 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes.” (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarate de către Ciupac Ion ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

dispune:

Recursul declarat de către Ciupac Ion se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,

Valentina Clevadi

judecători

Dumitru Mardari

Galina Stratulat